

CUM PLÂNGEA EL AȘA, A AUZIT DINTR-ODATĂ VOCEA MAMEI, CÂNTÂND LA UȘĂ. A SĂRIT IUTE ȘI I-A DESCHIS, APOI S-A ARUNCAT ÎN BRAȚELE EI ȘI I-A POVESTIT PRINTRE LACRIMI CE A FĂCUT CUMĂTRUL LUP. CAPRA PLÂNGEA AMARNIC. LA UN MOMENT DAT, ȘI-A ȘTERS LACRIMILE ȘI I-A SPUS FIULUI:
– EI, LASĂ, CĂ L-OI ÎNVĂȚA EU! NICIO FAPTĂ FĂRĂ PLATĂ!

S-A GÂNDIT CAPRA CE S-A GÂNDIT, APOI A ÎNCEPUT SĂ CERCETEZE ÎMPREJURIMILE. APROAPE DE CASA EI SE AFLA O GROAPĂ ADÂNCĂ.

– AHA! ACUM I-AM GĂSIT LEACUL! A SPUS CAPRA, CU OCHII ÎNCĂ ÎN LACRIMI. CAPRA S-A APUCAT DE TREABĂ. A FĂCUT TOT FELUL DE BUCATE, APOI A UMPLUT CU JĂRATIC ȘI CU LEMNE GROAPA, SĂ ARDĂ ÎNCETIȘOR. DEASUPRA A AȘEZAT O PODEA DE NUIELE ȘI A ACOPERIT-O CU FRUNZE, DE NU SE VEDEA NIMIC. ÎN MIJLOC A PUS MASA ȘI LÂNGĂ EA UN SCĂUNAȘ DE CEARĂ.

